

מ"ת 45226/04/24 - מדינת ישראל נגד סטניסלב גנקין (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 45226-04-24 מדינת ישראל נ' גנקין(עציר)
תיק חיצוני: 151847/2024

לפני	כבוד השופט אריאל סלטו
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	סטניסלב גנקין (עציר)
משיבים	

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה או ממנו - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.04.2024 סמוך לשעה 14:45 הגיע המשיב, רכוב על קורקינט, לבניין בו גר המתלונן. המשיב פרץ למקלט הבניין וגנב מתוכו רכוש בשווי משוער של עשרת אלפים שקלים חדשים השייך למתלונן.

טענות הצדדים

ב"כ המשיב טוענת כי אין בחומר החקירה ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום. לטענתה, מתיעוד מצלמות האבטחה נראה שהמשיב נכנס לבנין ויצא ממנו לאחר שתי דקות, עובדה המלמדת כי לא יתכן שהמשיב הספיק לפרוץ את דלת המקלט ולגנוב מתוכו את הרכוש, כפי שמיוחס לו בכתב האישום. עוד טוענת ב"כ המשיב כי בביתו של המשיב לא נתפס כל רכוש שעל פי הטענה נגנב מהמקלט. כמו כן, טוענת ב"כ המשיב כי לאנשים שונים יש גישה למקלט, כי אין תיעוד שהדלת או המנעול נפרצו, וכן אין תיעוד שהדלת הייתה פתוחה או סגורה. עוד טוענת ב"כ המשיב כי המקלט אינו דירה ולכן לא ניתן היה לייחס למשיב עבירה של התפרצות למקום מגורים. לבסוף טוענת ב"כ המשיב כי המשיב אכן היה במקום ועזב כשברשותו שני תיקים המכילים רכוש, אך מדובר בתיקים שהיו מונחים ליד פחי האשפה, ומשכך, לכל היותר, קיימות ראיות לכאורה לעבירה של גניבה.

ב"כ המבקשת טוענת מנגד כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת כל המיוחס למשיב בכתב האישום. לדבריה, אין מחלוקת שהמקלט מצוי בבניין בו מתגורר המתלונן. ב"כ המבקשת מפנה לסעיף 34כ"ד לחוק וטוענת כי בהתאם

להגדרת "בית מגורים" המקלט אליו התפרץ לכאורה המשיב מהווה "בית מגורים". עוד טוענת ב"כ המבקשת כי אין מחלוקת שהמשיב נכנס למקום, וכי בתיעוד מצלמות האבטחה נראה המשיב מגיע למקום ללא תיקים ויוצא כשהוא נושא תיקים. כמו כן, המשיב קושר עצמו לרכוש אשר נגנב, וגרסתו אינה קוהרנטית.

דין והכרעה

לאחר שהקשבתי קשב רב לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בכוחו של חומר החקירה שהונח לפניי כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב במיוחס לו בכתב האישום.

כידוע, לצורך החלטה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת נאשם במשפט, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בכל הקשור לשאלת מהימנות עדים (בש"פ 1597/20 **מדינת ישראל נ' אבו סעב** (11.03.2020)). כמו כן, אין בית המשפט נדרש, בשלב זה, לטענות בדבר הגנה מן הצדק (בג"צ 230/07 **עטון נ' מדינת ישראל** (01.03.2007)), אכיפה בררנית (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל** (14.10.2012)) או אי חוקיות פעולת המשטרה (בש"פ 5966/15 **אבו סאלח נ' מדינת ישראל** (06.10.2015)). די בכך שבית המשפט משתכנע בדבר קיומו של פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (בש"פ 3144/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (07.06.2020)).

עיון בחומר החקירה מלמד כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב התפרץ למקלט בבניין מגוריו של המתלונן וגנב מתוכו את רכושו של המתלונן.

אין חולק כי המשיב הגיע לבנין בו מתגורר המתלונן (להלן: "**הבנין**") כשהוא רכוב על קורקינט ועזב את המקום כשהוא נוטל עימו שני תיקים. באמרתו מיום 16.04.2024 זיהה המשיב את עצמו בתיעוד מצלמות האבטחה מהבנין (ש' 98-97), אישר כי נטל את התיקים מהמקום (ש' 108-111), וכן אישר כי התיקים הכילו סירה (ש' 115).

בהודעתו של המתלונן מיום 14.04.2024 ציין המתלונן כי ביום 11.04.2024 בשעה 13:45, כשעה לפני הפריצה, היה במקום והכל היה תקין (ש' 2-3), כי המקלט נפרץ ורכושו נגנב (ש' 1), וכי הוא הבחין בכך בשעה 21:15 (ש' 4-5). עוד ציין המתלונן כי בין יתר הרכוש שנגנב היו סירה ומשוטים (ש' 1).

כמו כן, ממזכר שנערך על ידי רס"ר מור אבנעים ביום 16.04.2024 עולה כי רס"ר אבנעים שוחח עם המתלונן אשר מסר כי המקלט היה נעול והוא נפרץ, וכי פרט לו היחיד שאולי החזיק במפתח למקלט הוא ועד הבית הקודם, אדם בשם שלום. עוד עולה מהמזכר כי רס"ר אבנעים שוחח עם שלום והאחרון מסר כי אכן החזיק במפתח וכי לא הכניס אף אדם למקלט.

בשלב זה של ההליך בית המשפט אינו יכול ואינו נדרש לקבוע ממצאי מהימנות ביחס לדברי המתלונן, ועניין זה מקומו

להתברר בהליך העיקרי.

חיזוק לראיות לכאורה ניתן למצוא בשינויי הגרסאות הרבים של המשיב בחקירתו. באמרתו מיום 16.04.2024 טען תחילה המשיב כי אדם המוכר לו בפנים פנה אליו ברחוב והציע לו לקחת כיסאות ורהיטים נוספים, אותו אדם הוביל אותו למקלט ברחוב נחלת צבי 1, 3 או 5, פתח אותו באמצעות מפתח, השאיר אותו פתוח, והמשיב לקח מהמקום שישה כיסאות (ש' 69-91). בהמשך, טען המשיב ביחס לתיקים שהוא נשא על הקורקינט שלו, כי אינו יודע מה יש בתוכם, וכי הוא מסר אותם לאחר שישב ליד המכלת (ש' 106-115). לאחר מכן טען המשיב כי את הסירה הוא מסר לאדם אחר (ש' 115). בהמשך, טען המשיב כי הוא לא יודע היכן הוא הניח את הרכוש שנטל, וכי הוא רק זוכר שלקח כיסאות (ש' 121). לאחר מכן טען המשיב כי הוא אינו זוכר למי הוא נתן את הרכוש (ש' 123). בהמשך טען המשיב כי הוא אינו זוכר למי מסר את הרכוש, כי לא נראה לו שהוא מסר אותו למישהו, וכי הוא מסר אותו (ש' 131). לאחר מכן טען המשיב כי אולי הוא מסר את הרכוש ל"שחר או גל" ש"שוישבים לפעמים בירות ליד נחלת צבי" (ש' 132-133). לבסוף, טען המשיב כי אם הסירה והמשוטים טובים הוא יקבל עליהם 300 ₪, וכי הוא לא רוצה לומר ממי הוא יקבל את הכסף (ש' 141-143).

באשר לטענה לפיה לא יתכן שהמשיב הצליח לפרוץ מנעול ולהוציא רכוש מן המקלט בתוך 2 דקות בלבד, הרי שמחומר החקירה עולה כי אין המדובר ב-2 דקות אלא ב-17 דקות. מדוח צפייה בתיעוד מצלמות האבטחה מיום 16.04.2024 שנערך על ידי רס"ר אבנעים עולה כי המשיב נראה נכנס לבנין בשעה 14:44 ויוצא ממנו כששני התיקים מונחים על הקורקינט שלו בשעה 15:01, עוד מצויין בדוח הצפייה כי המשיב נראה ברחוב בשעה 15:03, כך שלמעשה פרק הזמן שחלף מכניסתו של המשיב לבנין ועד ליציאתו כשהרכוש הגנוב בחזקתו הוא 17 דקות ולא 2 דקות.

באשר לטענה לפיה המקלט בו היה מצוי הרכוש שנגנב אינו מהווה מקום למגורי אדם, ומשכך אין ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת למשיב, הרי שבמסגרת ההליך שלפניי ובנסיבות המקרה אין צורך בהכרעה בטענה. כאמור, למשיב מיוחסת עבירה של כניסה והתפרצות למקום מגורים או תפילה או ממנו - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק שדינה שבע שנות מאסר. ככל שאין המדובר במקום מגורים, הרי שהמעשים המיוחסים למשיב, התפרצות למקלט וגניבת רכוש מתוכו, מגבשים עבירה של התפרצות לבנין או מבנין, שאינו מקום מגורים או תפילה - עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק שדינה שבע שנות מאסר גם כן.

סוף דבר

לנוכח כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בכוחו של חומר החקירה שהונח לפניי כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, בהעדר הצדדים.